

En Josep i la tia Teresa

Un relat de: [Joaquima Pellicer Solà](#)

La Teresa en la seva joventut era una dona molt riallera, simpàtica i atractiva com cap altra, tenia un bon cor i era molt generosa amb els altres. Aleshores tothom l'estimava i li feia costat. Ara ja té una edat molt avançada, té vuitanta-tres anys i la seva salut és molt delicada. El mes passat la Teresa va caure i prengué mal, i a l'hospital s'està recuperant. La pobra dona té el cos adolorit i va tota enguixada. A més, la seva demència està empitjorant a passos de gegant. En tal situació, part dels amics i familiars li donen l'esquena. La Teresa és vídua i només té un fill, en Josep, del qual no es pot refiar perquè té una discapacitat mental. La Teresa se sent sola i desamparada. Mai no es cansa de dir-me que la vida ha estat molt injusta, amb ella.

En aquest moment, tots dos necessiten ajuda urgentment perquè no disposen de recursos suficients per afrontar el greu problema, però les administracions, lluny d'ajudar-los, els donen allargues; del damunt es treuen les puces. Està clar que qui no té diners ni bons padrins topa amb moltes barreres.

La Teresa és la meva tia per part de pare; per tant, el seu fill, en Josep, és el meu cosí, i no desistiré fins a resoldre el problema, i si cal, ho posaré en coneixement de la justícia perquè, a qui correspongui, apliquin les mesures adequades per garantir els seus drets i el seu benestar.